

Судећи по извештавању медија, прва посета нашег министра спољних послова Николе Селаковића Москви протекла је у знаку афирмације значајних достигнућа у сарадњи и обостране одлучности да се тренд јачања стратешких односа настави и у наредном периоду. Ово је тиим важније што су велики резултати остварени у периоду пандемије Цовид 19 и што је пред нама период опасних глобалних турбуленција и незабележених изазова.

У богатим извештајима медија посебну пажњу наше јавности привукла је опаска руског министра спољних послова Сергеја Лаврова који је, говорећи о питању будућег статуса Косова и Метохије, изјавио да "у покушајима одустајања од Резолуције 1244 видимо опасност". Поновио је подршку Русије принципијелним ставовима и легитимним интересима Србије, да Космет треба да остане приоритет СБ УН, као и да резолуција 1244 треба да се изврши у целини.

У извештајима медија нема назнака ко "покушава да одустане" од опште-обавезујућег правног документа најодговорнијег органа за питања мира и безбедности. Да ли је то неко ко је учествовао у доношењу резолуције 1244, или ко није извршио своје обавезе, или ко је прекршио њене императивне одредбе, или коме је тај документ препрека у експанзији геополитичких интереса, или..? Да ли се у те "покушаје", можда, убраја закулисно ангажовање Словеније за прекрајање граница које предпоставља бар два "одустајања" - од Дејтона и од резолуције 1244? Али, какве квалификације и чија овлашћења имају Пахор и Јанша да би покретали "одустајање" од докумената који су, уз све мањкавости, стубови мира на Балкану и у Европи? Шта је заједнички именитељ напада на рез. СБ УН 1244 И Дејтон?

